

RIJEČ O KNJIZI IZNIMNO VAŽNOJ ZA HRVATSKU HUMANISTIKU I PUBLICISTIKU IZ PODRUČJA EDUKACIJE

(Ana Đorđić, *Film u školi: Uspostavljanje modela filmske edukacije u srednjoj školi*, Hrvatski filmski savez, Zagreb, 2021.)

Pitanje filma i filmske edukacije u školskom sustavu, osobito srednjoškolskom, jedno je od složenijih u hrvatskome obrazovnom sustavu. S jedne strane, postoji jasna svijest o važnosti filma kao umjetnosti, filma kao obrazovnog i odgojnog sredstva, ali i filma kao važnog dijela suvremene popularne kulture. O svemu tome, kao i o važnosti filmske pismenosti u širem kontekstu medijske kulture, svjedoči i duga tradicija školske filmske edukacije u Hrvatskoj. S druge strane, posljednja reforma obrazovanja filmsku je edukaciju ostavila na marginama samo jednog predmeta, Hrvatskoga jezika, pri čemu je u srednjoškolskom obrazovanju gotovo u potpunosti zanemarena.

U tom kontekstu, jake tradicije s jedne strane, i institucionalnog previda i zanemarivanja s druge, nastala je knjiga Ane Đorđić *Film u školi: Uspostavljanje modela filmske edukacije u srednjoj školi*. Knjiga je utemeljena na njezinoj doktorskoj disertaciji koja je obranjena na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2020. godine, ali po mnogo čemu odudara od suhoparne akademske proze namijenjene uskom krugu stručnjaka, i ne samo zato što se bavi aktualnim pitanjima odgoja i obrazovanja koja su od širega društvenog interesa. Knjiga je pisana dinamično i zanimljivo, a lakoj čitljivosti i posebnome čitateljskom interesu doprinosi i polemički naboj koji udara na neke ključne prijeporne točke koje se odnose na filmsku i medijsku pismenost. Opsežna rasprava o pitanjima filmske edukacije u obrazovanju upravo i počinje argumentiranim razdvajanjem medijske pedagogije od filmske edukacije, a njihovo nespretno spajanje jednim je dijelom i razlog zašto se film našao na marginama obrazovnih politika u Hrvatskoj. Osim pregleda filmske obrazovne politike u Hrvatskoj, koja uz primjere dobre prakse uključu-

je i posljednju školsku reformu, Školu za život, *Film u školi* iznosi i pregled europskih filmskoedukativnih politika i praksi koje mogu poslužiti kao orijentir u uspostavljanju promišljenije hrvatske filmske edukacije. Kako na promišljen način uvesti filmsku edukaciju u srednje škole upravo i jest jezgra ove knjige. Na temelju opsežnog istraživanja Đorđić dijagnosticira trenutačno stanje filmske pismenosti u Hrvatskoj i definira uvjete za implementaciju filmske pismenosti koji uključuju edukaciju nastavnika, ali i opremljenost škola i dostupnost filmova. Ne samo da autorica uvjerljivo argumentira i obrazlaže moguće načine implementacije filmske nastave, ona također pruža i konkretne primjere iz prakse kako to napraviti. Vjerojatno će ti ogledni primjeri, konkretne metodičke obrade i gotove pripreme za nastavne sate iz svih četiriju filmskih rodova, igranog, dokumentarnog, eksperimentalnog i animiranog filma, i biti najzanimljiviji nastavnicima Hrvatskoga jezika, koji su primarna publika za taj tip literature. A na našem tržištu svakako nedostaje i više ovakvih knjiga iz područja filmske edukacije koje imaju i vrijednost pomoćnoga metodičkog priručnika. Na hrvatskom su jeziku objavljivane knjige koje se bave filmskom edukacijom (primjerice *Film u nastavi medijske kulture* Krešimira Mikića), no osim knjige Stjepana Težaka *Metodika nastave filma* nemamo relevantne literature koja iznosi konkretan model filmske edukacije, a osobito ne za srednjoškolsko obrazovanje, premda za time neosporno postoji velik interes i premda se filmska edukacija, u ovoj ili onoj formi, već izvodi u nizu škola i izvaninstitucionalno, a za očekivati je da će dobiti i još veći prostor u školama i izvan njih.

S obzirom da je riječ o važnom djelu iz područja goleme važnosti, u kojem nedostaje relevantne literature na hrvatskom jeziku, jasno je da je riječ o knjizi iznimno važnoj za hrvatsku humanistiku i publicistiku iz područja edukacije. *Film u školi* neće biti zanimljiv samo profesorima Hrvatskog jezika, već i medijskim edukatorima, studentima umjetničkih akademija i humanističkih te društvenih studija, fakulteta i visokih učilišta, osobito nastavnčkih smjerova, ali i mladim filmskim stvarateljima, kritičarima i drugim filmskim stručnjacima. Dakle, ako vas na bilo koji način zanima film, a osobito filmska edukacija, ovo je knjiga koja se ne smije propustiti.

dr. sc. Ilija Barišić